

SAMOSŁANIEC (2) *sb m*

sã- (2), [sa-]; *drugie a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w samo-)*.

pl N sãmosłańcy (1). ◇ [G sãmosłańc(o)w.] ◇ D sãmosłańc(o)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Ten, kogo nie posłała, tj. nie udzieliła pełnomocnictwa do spełniania misji, upoważniona władza, lecz udzielił ją sam sobie (o nauczycielach herezji) (2) : Przeto sãmosłańcy sã ich Miniŝtrowie/ sãmi się w vrzędy do ktorych nic nie máią wmiãtãią: sãmi sãbie moc Bolkã do kazãnia y czynienia sãkrãmentow przyczytãią *SkarJedn* 34, 53; [Niechayże się tu dopiero przypãtrzą nędznicy owi/ tym Odszczepieńŝkim Miniŝtrãntom sãwoim/ á tym nowym Apoŝtołom sãwoim Sãmosłańcom. *WujPosN* 1584 I 353; *SkarŻyw* 1585 820; Vchoway nas od chytrych sãmosłańcow/ ktorzy sãlug twoich twarzy ná się biorã/ á wewnãtrz sã wilcy drapieźni. *SkarKaz* 88a (*Linde*)].*

KW, (LWil)